

מתוקים מדבש

ולחם צופים

יהפוך ה' לנו את הקללה לברכה

והיה כי יבואו עליך וגו' הברכה והקללה: עשיר העיירה קנה לבנו יחידו, בגדים כבוד הרקומים בחוטי זהב וכסף. יום אחד גשום וסוער יצא הבן לגינת הבית וראה שלוליות, כדרכם של ילדים החל לקפץ ולרקד בתוכם עד שלא נזכר בגדיו כבגדי פאר. בהיכנסו לביתו, ראהו אביו ונתמלא זעם על בנו, מה קרה לך איך הינך נראה, וכי אינך יודע כי בן של משפחתנו לא יכול להראות כמו קוף. החליט האב להענישו, והפך לו את הבגד שיראו מבחוץ החוטים והביטנה הפנימית, פנו אליו אנשי העיירה ושאלוהו, מה קרה שבנך הולך עם בגדי עניים האם ח"ו נהפך עליך הגלגל? ענה העשיר ואמר איציק לובש בגד יקר ומיוחד, אבל אני מוחכה שיתנהג כמופת ואז אהפוך לו את הבגד וכולכם תראו אלו בגדי יקר ותפארת, הוא לובש. "הנמשל" הוא כי הקב"ה נתן לנו את התורה מתנת ערך לבושי הוד והדר, אך כאשר ח"ו חוטאים אזי הוא הופך את הברכה אמנם זה רק הצד השני של הברכה אבל ברגע שחוזרים בתשובה מיד נהפכים הקללות לברכות כמו הבגד מהפנימי לחיצוני.

לזכור כי כל ימינו כחלום יעוף

ליראה את ה' אלוקיכם כל הימים: סוחר ידוע נסע לסחור בלייפציג ביריד השנתי הגדול, סחר וקנה ועסק במסחרו וכידוע כל מה שחושב האדם ביום חולם הוא ע"כ בלילה ובחלומו, גילה בחצר המלון אוצר יקר, כסף ויהלומים רבים, ובחלומו מחליט הינו לחפור בור בחצר המלון ולאח"כ כשישוב לביתו יחזור עם כל בני בתו ירכוש את המלון ויוציא את אוצרו, ויהי בבוקר זכר את דבר החלום, וילך לעסקיו, ושכח כי הכל היה רק חלום, ויחזור לביתו ויספר לאשתו ולבניו שעומדים הם להיות עשירים ומכרו הבית במחיר אפסי ויסעו למלון שכרו שם חדר ובאמצע הלילה ירדו לחפור, לאחר מאמצים מרובים וכשלא מצאו כלום נזכר לפתע הסוחר כי כל המעשה היה רק חלום, ויפרוץ בבכי על כל ההשקעה שירדה לטמיון. עפ"י משל זה מסביר המגיד מדובנא לכן צריך ליראה את ה' כל הימים שלא יחשוב אדם שיש לו את כל הזמן שבעולם והכל בשביל להרוויח עוד ועוד כסף עד שלפעמים הוא שוכח לאכול ולשתות, וכמוכן גם ללמוד ולהתפלל, ושוכח האדם כי כל ימיו כחלום יעוף, נזכור אומר לנו המגיד שיבוא יום ונצטער על המאמצים שעשינו על עולם חולף, רק צריך לזכור כל הימים ליראה את ה' אלוקיכם.

"הלכתא לשבתא"

אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין. כתב בשו"ע סי' רס"ב סעי' א' יסדר שולחנו וברמ"א ויהיה שולחנו ערוך כל יום השבת.

- כתוב בבאר היטב סק"א האר"י ז"ל הקפיד מאוד לאכול על שולחן של ארבע רגליים דוגמת שולחן המקדש ומובא בספרים שהקפידו עפ"י הזה"ק (רע"מ עקב רע"ג:) שיהיה ד' רגליים ולא יותר. ולכן הקפידו גם שיהיה השולחן בצפון והנרות בדרום (וע"כ נהג האר"י לסדר גם י"ב חלות על השולחן). ומובא במקור חיים שבכלל זה שיהיה גם הכסא של ד' רגליים ומשום עונג שבת כמה שיותר נוח.

העלון מוקדש

לזכות רבי אריה חיים בן סלימה שולמית שיחי' ובני ביתו להצלתה וסיעתא דשמיא בכל העניינים ולרפואת אורי בן אפרת

העלון נדבת

ידידנו הרה"ח שמעון צבי איידליס הי"ו לרגל שמחת אירוסיה הבת יה"ר שיבנו בית נאמן בישראל

העלון נדבת

ידידנו הרה"ח ישראל גרין הי"ו לרגל שמחת הבר מצוה לבנו הבה"ח יחזקאל ג"י יזכו הוריו לרוות מזונם רוב נחת דקדושה

העלון נדבת ידידנו

הרה"ג שמעון אהרן בידרמן שליט"א לרגל שמחת הולדת הבת תחי' וברכה נשגר קמיה וקנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ואביו הרה"ג אלימלך בידרמן שליט"א

קוראים נכבדים

נהנתם, החכמתם? להו ידוע כי הוצאות ההדפסה עולים ממון רב, נא טלו חלק בהפצת העלון הנכבד הזה, קחו חלק בהפצת תורה ויראת שמים, ותתברכו בכל הברכות האמורות בתורה, לתרומות וכל ענייני הגליון ניתן לפנות בטל' 054-8559959

לע"נ איש

החסד משמח אלוקים ואנשים הר"ר מנחם מענדל ז"ל בן יבלחט"א הר"ר בן ציון גבריאל הי"ו לוק

חידת השבוע

תפילה מעומד פתורות לשלוח ליו"ר המערכת הבה"ח יקותיאל יהודה גרוס ג"י

סיפר הגה"צ רבי יעקב גלינסקי זיע"א (והגדת, בראשית - עמוד 134), וזה תו"ד: כשיסד הגה"ק רבי ישראל מסלנט זיע"א את תנועת המוסר, קמו עליה מתנגדים גדולי תורה ויראה ונימוקם עמם. הם סברו שהמוסר הוא חלק מהתורה בכללותה, ומעולם לא שמענו שהקימו תנועה עבור מצוה מסויימת או הנהגה רצויה ככל שתהיה... אולם רבי ישראל מסלנט חלק עליהם בכל תוקף, בטענה שלימוד מוסר זה לא רק עוד מצוה, אלא זה הדבר 'המעמיד' את כל חיי היהודי! יהודי שלא יקבע זמן בכל יום לזכר את מדותיו, לרומם את אישיותו - לא יצליח להחזיק מעמד בלימוד התורה וקיום המצוות! וכדי שיהיו דבריו נשמעים, שקד לבצר את סמכותו התורנית. הן מגדולי הדור היה, לפיכך סובב בקהילות ליטא, והרעיש את הלומדים בפלפוליו העצומים שנמשכו שעות ארוכות ובללו חצי הש"ס! וכך היה דרכו: הגיע לעיר, עלה לבית המדרש ותלה בו דף ובו נאמר: ביום פלוני - בעוד יומיים - ידרוש רבי ישראל מסלנט בסוגיא פלונית, ואלו מראי המקומות, עשרים - שלשים מקומות בש"ס. בראשונים ובפוסקים. שהרי אין זו חכמה להנחית פלפול בסוגיות שהלומדים אינם מוכנים לקראתן ואינם שולטים בהן, שהרי הם לא יבינו את הקושיות לאשורן ולא יתפעלו כדבעי מהדרך שתחתר. במשך יומיים היו הלומדים מעיינים במראי המקומות וקונים בהם ידיעה מקיפה, ואז היה עולה לבימה וחזר את כל מראי המקומות למקשה אחת, להתפעלות הלומדים ולהשתאותם. וכך הכירו בגדלותו התורנית העצומה, וקיבלו מרותו. כך היכתה תנועת המוסר שורש, למגנת לב מתנגדיה. פעם הגיע לעיר אחת, תלה את דף מראי המקומות ופרש לאכסנייתו לשקוד על תלמודו. היו שם שני אברכים, תלמידי המתנגדים לתנועת המוסר. הם ידעו שעומד הוא לכבוש את לב הלומדים בגאונותו העצומה, ועשו מעשה שלא יעשה: הורידו בחשאי את הדף, והחליפוהו, השאירו את הנושא על כנו, אבל החליפו את כל מראי המקומות, המציאו על אתר שלשים מראי מקומות שלא ממין העניין... כיד הדמיון הטובה עליהם, ותלו את הדף על דלת הכניסה של בית המדרש. נסובו הלומדים והעתיקו לעצמם, אך השתאו: הסוגיא ידועה, מוזכרת בכמה מקומות בש"ס ובפוסקים ואף אחד מהמקומות לא מוזכר ברשימה. במקומם מוזכרות גמרות שאין להם שום שייכות ואין ביניהם שום קשר. הפלא ופלא, אולי גאון כה גדול הוא, שהצליח לשייכן לסוגיא... שיננו את המקורות המצויינים, והמתינו לפלפול המובטה. בשעה היעודה היה בית המדרש מלא מפה לפה. רבי ישראל עלה

במדרגות ארון הקודש, והעמידו לפניו את הסטנדר. ביקש את הדף התלוי על הדלת, להיעזר בו בשזירת הפלפול שהוכן מראש. הדף הובא, העיף בו מבט, וחזרו פניו... שני האברכים הביטו וחייכו לעצמם... הנה ירד בבושת פנים, ותנועת המוסר תספוג מפלה. בעירם, עכ"פ. שתק דקה ושתים, והציבור תמה. ואז החל לדרוש... בגאונות ובחריפות נוראה, ובבקיאות מבהילה עמד וחזר את כל השלושים מראי מקומות שאינם שייכים כלל לסוגיא ובנה מהם מהלך נפלא... השומעים יצאו מכליהם, גאונות כזו טרם שמעו. בטוחים היו שזה הפלפול שהכין! ובין השומעים היו שני אברכים המומים. וככל ששזר את הפלפול, הלכו פני השנים והחזירו. הבינו הם שפגעו בכבודו של גאון אדיר, שר התורה, ואין להם מחילה! הרב סיים לארוג את הפלפול במראה המקום האחרון שקשר את כל הקצוות, ולפתע - התעלף! נוצרה בהלה. טרחו להקיצו מעלפונם. והשנים ידעו למה התעלף, אלו תעצומות נפש גבו ממונו השעות האחרונות, להמציא כזה פלפול על אתר! כשהתעורר מעלפונם חלצו נעליהם ובאו לבקש מחילה. על מה, נשאלו. הודו במעשיהם, בגינם התעלף, ומבקשים סליחתו. אמר: על המעשה שעשיתם אכן זקוקים אתם למחילה. מעשה שלא יעשה הוא, ואני סולח. אבל אם לבכם מכה אתכם על שבגינכם התעלפתי, הריני להרגיעכם. לא התעלפתי בגללכם... באמת, העיד תלמידו הגה"ק רבי איצלה בלאזר, שרבו שתק שתי דקות כשראה את הדף המוחלף, לא משום שבאותן שתי דקות הכין את השיעור שארך שלש שעות. לא, את השיעור הכין בכהרף עין. אבל לאחר מכן התלבט עוד כשתי דקות האם לחשוף את גאונותו הכבירה או לא, האם יהיה בכך משום שמץ הגאווה, או שכל כוונתו לכבוד שמים, לביצור תנועת המוסר - והחליט לומר! אם כן, מדוע התעלף? אמר רבי ישראל: דעו, ממרום לא מחלקים מתנות, ממרום קובעים משימות ומעניקים עבודם כלים! אם אדם עשיר, עליו לכבד את ה' מהונו. זמר, יכבד את ה' מגרונו. כל כשרון, ניתן כדי לנצל. ואני ידעתי שיש בי כשרונות כמו אלף אברכים, ונדרש ממני לפעול כאלף אברכים. ואכן, למד ולימד והדריך והשפיע, בתנופה אדירה ובפעילות בלתי נלאית. אבל זאת לא ידעתי, מעולם לא ניסיתי בכך, להכין בכהרף עין שיעור יש מאין, לדעת מה כתוב בכל מראי המקומות, ולקשרם לסוגיא, וכסדרם... אלו כחות שלא ידעתי שמקננים בי, זו מנת כשרון של רבבת אברכים... וכרבה, איני מנצל את כחי. לכן התעלפתי! כי כאשר אעלה למרום, הן ישאלוני: לשם מה קיבלת כאלו כחות. ומה אענה...

לע"נ איש החסד והחינוך הבלתי נשכח הרה"ח ר' חיים שרגא פאווייל ב"ר מיכאל שר צ"ל נלב"ע ז' אייר תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לע"נ האיש החשוב בעלת החסד הדגולה מרת חיה קראו בת אלקה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

קו הגעשמאק חיווק, ואמונה מתעדכן בתדירות גבוהה עם דרשות, סיפורים, וניגונים 077-3249316

העלון מוקדש לזכות הבה"ח שמואל אהרן יוספוביץ הי"ו להגל התעטרו בתואר החבר מידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בכרכת המוקדש

העלון נדבת הרה"ג אברהם לוי שליט"א להגל הבר מצוה לבנו הבה"ח מאיר נפתלי צבי הי"ו יוכי הוריו לרוות ממנו רוב נחת דקדושה

העלון מוקדש לזכות רפאל בן הדר להצלחה בכל העניינים ולע"נ אברהם דוד חי ז"ל בן יבלחט"א יקותיאל יהודה נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ד ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לזכות אורן בן פרח ודליה בת פרח להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות

נא להתפלל לרפואת זקני הרה"ג יצחק בן צילה שליט"א